

ENSENYAMENT L'educació sexual fins la segona infància .2

Si mirem la primera infància, a partir dels 2 anys el nen s'adona que ha de compartir el seu territori i sobretot l'amor de la mare amb el seu pare i els seus germans. Si apareix un nou nat el veu com un intrús i el sent amb hostilitat i gelosia. Si bé és cert que en els ambients proletaris aquests sentiments de frustració deixen de ser tan intenses, degut entre d'altres factors a que la mare treballa fora de casa, també és veritat que el fenomen existeix arreu. Els gelos, en aquesta edat, són una agressivitat contra una frustració, millor dit, contra una amenaça de frustració d'afecte. Aquesta crisi és el preludi del "conflicte edipià" descobert per Freud i que apareix cap els 5 ó els 6 anys.

A l'arribar aquesta edat l'infant s'adona molt més de la diferència de sexe entre son pare i sa mare i també cospa la relació afectiva entre ells dos de la qual ell se'n sent exclòs. A partir d'aquí la mare és pel nen un objecte d'amor eròtic i el pare ho és per a la nena. El pare del mateix sexe se li apareix com un rival indesitjable que s'interposa als seus anhels amorosos. Però el fenomen és més complicat. La relació amb aquest rival és ambivalent: Juntament amb l'odi existent hi ha una tendresa. Tot això és l'anomenat "complex d'Edip". En la nena els sentiments són més confosos ja que es veu obligat a acceptar com a rival la seva mare, primer objecte del seu amor. Veiem, doncs, que en les relacions amb la persona del mateix sexe, el complex d'Edip presenta dos elements de signe distint: L'agresivitat i ensem l'atracció que es concreta en la tendència a identificar-se-li, voler ser igual que ella. Per altra banda, l'expressió de l'agresivitat (rampells, còlera, tendèn-

cies destructives, fins i tot crueltat contra els animals, etc.) és un factor imprescindible per a que pugui arribar a tenir confiança en ell mateix, arribar a afirmar-se. Aquí només esmenten de passada les anomalies derrivades de la no superació d'aquesta crisi de creixença: Inadaptació escolar. Fòbies degut al pare o la mare (por o repulsió a certs animals, objectes o situacions). Predelinquència (robatoris, agressions, etc.) Perversions o anomalies sexuals (per exemple, un cop adult buscar en la dona més maternitat que no pas sexualitat plena).

Cap els 7 anys comença l'etapa d'escolaritat, també enomenada de sociabilitat o latència. És el període de calma sexual que ve després de la segona infantesa i que fineix abans de la crisi puberal (12-14 anys). Amb el joc com a context col·lectiu de més importància, tenim en aquest replà d'aproximadament sis anys l'amistat sense discriminació de sexe. Anar a trobar els amics és a voltes més important que no pas anar cap els pares.

El binomi Informació-Formació sexual.- L'educació té sempre dues vessants: informar i formar. La una no pot pas existir sense l'altra. Cal que la informació tingui bases ben científiques, però també és necessari no perdre de vista que deu perseguir un objectiu moral. La formació té una meta essencialment moral, però suposa que està fonamentada en una informació científica. En la informació sexual hi cap el coneixement de l'anatomia i la fisiologia. En la formació sexual hi cap el fer comprendre i ajudar a interioritzar als fills que l'instint del sexe, com tots els demés, cal que sigui col·locat sota la dependència de la raó i de la VOLUNTAT les

quals haurien de cercar sempre el benefici de l'home.

Hom pot distinguir tres maneres d'informar l'infant: (1) Informació no verbal. (2) Informació verbal. (3) Informació científica.

Informació no verbal.-No tot s'aprèn per mitjà de la paraula. Les observacions anatòmiques que poden fer els fills dels seus pares despullats són necessàries. Tenen l'avantatge que més endavant els nens no facin preguntes les respostes de les quals són més adequades per observació directa i, a més, eviten neguits. La nena s'interessa més aviat que el nen pels òrgans genitals masculins i acostuma a confessar que li dol estar-ne mancada. No s'han pas d'escandalitzar els pares si llurs fills demanen veure més bé una part del cos o fins i tot tocar-la. En això el nen de pagesia té avantatge sobre el de la ciutat al poder observar la vida sexual dels animals que per semblança li dona informació humana.

Entre la informació no verbal negativa s'inclou la motivada per exhibicionistes i corruptors de menors. És serà pertorbadora en proporció a l'educació que hagin rebut. Però sempre ho serà ja que l'infant es troba precipitat a un món no habitual i pel qual no pot estar madur. Aquesta vivència podria produir-li un retrocés de la seva evolució, trascons sexuals de perversió o impotència.

Salvador Estany i Bassa.

Granollers. C.C.-5